

Konvencija o tripartitnim konzultacijama radi promicanja provedbe međunarodnih radnih standarda iz 1976. godine (broj 144)

Preambula

Opća konferencija Međunarodne organizacije rada, koju je u Ženevi sazvalo Upravno tijelo Međunarodnog ureda rada, sastavši se na svom šezdeset prvom zasjedanju 2. lipnja 1976. i podsjećajući na uvjete postojećih međunarodnih konvencija i preporuka o radu – posebice Konvenciju o slobodi udruživanja i zaštiti prava na organiziranje iz 1948., Konvenciju o pravu na organiziranje i kolektivno pregovaranje iz 1949. te Preporuku o konzultacijama (industrijske i nacionalne razine) iz 1960. – koje potvrđuju pravo poslodavaca i radnika na osnivanje slobodnih i neovisnih organizacija te zahtijevaju mjere za poticanje učinkovitih konzultacija na nacionalnoj razini između javnih vlasti i organizacija poslodavaca i radnika, kao i na odredbe brojnih međunarodno konvencija i preporuka o radu koje predviđaju konzultacije organizacijama poslodavaca i radnika o mjerama za njihovu provedbu, i razmotrivši četvrtu točku dnevnog reda sjednice pod nazivom „Uspostavljanje tripartitnog mehanizma za poticanje provedbe međunarodnih radnih standarda“ i nakon donošenja odluke o usvajanju određenih prijedloga u vezi s tripartitnom konzultacijom za poticanje provedbe međunarodnih radnih standarda i odlučivši da će ovi prijedlozi imati oblik međunarodne konvencije, usvaja dana dvadesetprvog lipnja tisuću devetsto sedamdeset i šeste sljedeću konvenciju koja se može nazvati i Konvencija o tripartitnim konzultacijama radi promicanja provedbe međunarodnih radnih standarda iz 1976.

Članak 1.

U ovoj Konvenciji pojam reprezentativne organizacije označava najreprezentativnije organizacije poslodavaca i radnika koje imaju pravo slobode udruživanja.

Članak 2.

1. Svaka članica Međunarodne organizacije rada koja ratificira ovu Konvenciju, obvezuje se regulirati operativne postupke kojima se osiguravaju učinkovite konzultacije o pitanjima koja se odnose na aktivnosti Međunarodne organizacije rada utvrđene u članku 5., stavku 1., između predstavnika vlade, poslodavaca i radnika.
2. Priroda i oblik postupaka predviđenih u stavku 1. ovog članka određuju se u svakoj zemlji u skladu s nacionalnom praksom, nakon konzultacija s reprezentativnim organizacijama, tamo gdje takve organizacije postoje, a takvi postupci još nisu ustanovljeni.

Članak 3.

1. U svrhu postupaka predviđenih ovom Konvencijom, predstavnike poslodavaca i radnika slobodno biraju njihove reprezentativne organizacije, gdje takve organizacije postoje.
2. Poslodavci i radnici zastupljeni su na ravnopravnoj osnovi u svim tijelima putem kojih se provode konzultacije.

Članak 4.

1. Nadležno tijelo preuzima odgovornost za pružanje administrativne podrške postupcima predviđenih u ovoj Konvenciji.

2. Između nadležnog tijela i reprezentativnih organizacija, gdje takve organizacije postoje, sklapaju se odgovarajući dogovori za financiranje cjelokupne neophodne obuke sudionika u ovim postupcima.

Članak 5.

1. Svrha postupaka predviđenih ovom Konvencijom konzultacije su o:

(a) odgovorima vlade na upitnike koji se odnose na točke dnevnog reda Međunarodne konferencije rada i vladinih komentara na predložene tekstove za raspravu Konferencije;

(b) prijedlozima koje treba pripremiti nadležnom tijelu ili tijelima u vezi s podnošenjem konvencija i preporuka u skladu s člankom 19. Statuta Međunarodne organizacije rada;

(c) ponovnom ispitivanju, u odgovarajućim razmacima neratificiranih konvencija i preporuka koje još nisu stupile na snagu, radi razmatranja mjera koje se mogu poduzeti s ciljem poticanja njihove provedbe i ratifikacije kada je to potrebno;

(d) pitanjima koja proizlaze iz izvješća koji se moraju dostaviti Međunarodnom uredu rada u skladu sa člankom 22. Statuta Međunarodne organizacije rada.

(e) prijedlozima za otkazivanje ratificiranih konvencija.

2. Da bi se osiguralo odgovarajuće razmatranje pitanja iz stavka 1. ovog članka, provode se konzultacije u odgovarajućim vremenskim razmacima koji će biti sporazumno utvrđeni, ali najmanje jednom godišnje.

Članak 6.

Kada je to primjereno, nakon konzultacija s reprezentativnim organizacijama, gdje takve organizacije postoje, nadležno tijelo izdaje godišnje izvješće o provedbi postupaka predviđenih u ovoj Konvenciji.

Članak 7.

Formalne ratifikacije ove Konvencije dostavljaju se glavnom direktoru Međunarodnog ureda rada radi registracije.

Članak 8.

1. Ova Konvencija obvezuje samo one članice Međunarodne organizacije rada čije je ratifikacije registrirao glavni direktor.

2. Ona stupa na snagu dvanaest mjeseci nakon datuma kada je glavni direktor registrirao ratifikacije dviju članica.

3. Nakon toga, ova Konvencija stupa na snagu za svaku članicu dvanaest mjeseci nakon datuma kada je njezina ratifikacija registrirana.

Članak 9.

1. Članica koja je ratificirala ovu Konvenciju može je otkazati po isteku deset godina od kada je Konvencija prvo stupila na snagu, aktom koji dostavlja glavnom direktoru Međunarodnog ureda rada

radi registracije. Odnosni otkaz neće stupiti snagu do isteka razdoblja od jedne godine nakon datuma kada je otkaz registriran.

2. Svaka članica koja je ratificirala ovu Konvenciju i koja ne ostvari pravo otkaza predviđeno ovim člankom, u roku od godinu dana nakon isteka razdoblja od deset godina spomenutog u prethodnom stavku, bit će vezana za novo desetogodišnje razdoblje, i potom može otkazati ovu Konvenciju po isteku svakog razdoblja od deset godine pod uvjetima predviđenim ovim člankom.

Članak 10.

1. Glavni direktor Međunarodnog ureda rada obavješćuje sve članice Međunarodne organizacije rada o registraciji svih ratifikacija i otkaza koje mu dostave članice Organizacije.

2. Prilikom obavješćivanja članica Organizacije o registraciji druge ratifikacije koja mu je dostavljena glavni direktor skrenut će pozornost članicama Organizacije na datum kada Konvencija stupa na snagu.

Članak 11.

Glavni direktor Međunarodnog ureda rada dostavlja glavnom tajniku Ujedinjenih naroda potpune podatke o svim ratifikacijama i aktima o otkazivanju koje je registrirao u skladu s odredbama prethodnih članaka, u svrhu registracije u skladu s člankom 102. Povelje Ujedinjenih naroda.

Članak 12.

Kada se to smatra potrebnim, Upravno tijelo Međunarodnog ureda rada, podnosi Konferenciji izvješće o primjeni ove Konvencije i razmatra je li potrebno u dnevni red Konferencije uvrstiti pitanje njezine potpune ili djelomične revizije.

Članak 13.

1. Ako Konferencija usvoji novu Konvenciju kojom bi se u potpunosti ili djelomično revidirala ova Konvencija, osim ako nova Konvencija ne nalaže drugačije:

(a)ratifikacija nove revidirane Konvencije od strane države članice uključuje trenutni otkaz ove konvencije ipso jure, bez obzira na odredbe gornjeg članka 9., ako i kada nova revidirana Konvencija stupi na snagu;

(b)počevši od datuma kada stupi na snagu nova revidirana Konvencije, ova Konvencija prestaje biti otvorena za ratifikaciju članica.

2. Ova Konvencija u svakom slučaju ostaje na snazi u sadašnjem obliku i sadržaju za one članice koje su je ratificirale, a koje nisu ratificirale revidiranu Konvenciju.

Članak 14.

Engleska i francuska inačica teksta ove Konvencije jednako su vjerodostojne.